

SUUNNISTUSTA KENGURUIDEN KANSSA

World Masters Games 2009 kisailtiin tänä vuonna Australiassa 10.-18. lokakuuta. Kilpailulajeja oli suunnistuksesta golfiin ja joukkuevoimistelusta melontaan. Tapahtumat olivat pääosin Sydneyssä, vuoden 2000 kesäolympiakaupungissa, tai sen läheisyydessä.

Suunnistuksen Masters MM-kisamittelöihin maakunnastamme osallistui kaikenkaikkiaan yhdeksän urheaa pihkaniskaa. Suunnistuksen sprinttikisa käytiin Sydneyssä ja pitkänmatkan suunnistus Blue Mountains-alueella, noin 140 kilometrin päässä Sydneystä.

'Ristoretkelle' Australiaan lähti Liperistä kahdeksan suunnistuksen harrastajaa. Tavoitteena oli kokea Australian kevät ja nauttia suunnistuksesta. Seuramme puuhamieheltä ja kisamatkan järjestäjältä Risto Karjalaiselta tosin osasimme odottaa menestystäkin.

Kisamatka alkoi Liperistä tiistaina 6.10. Lentoaika Helsingistä Pekingin kautta Australiaan oli n.20 tuntia. Perillä Sydneyssä olimme torstaiaamuna 8.10. kahdeksan tunnin aikaerolla Suomeen.

Sydneyn lentokentällä meitä odotti totutusta poikkeava turvatarkastus. Australiaan ei saa tuoda mitään elintarvikkeita eikä vierasta maaperää. Niinpä suunnistus-

ja lenkkikenkien pohjat tutkittiin erityisen tarkkaan ja muutamat kengistämme desinfioitiin.

Vihdoin saavuimme yli neljän miljoonan asukkaan Sydneyyn. Sydney on Australian vanhin ja suurin kaupunki, jonne Iso-Britannia oli perustanut jo 1700-luvun loppupuolella rangaistussiirtolan. Samoihin aikoihin sinne saapuivat myös vapaat uudisasukkaat. Alkuperäisväestö aboriginaalit, joita on koko Australiassa enää vain alle kaksi prosenttia, saivat väistyä.

Rakennuskulttuuri on modernia. Kaupungin yleisilme piiryy korkeina ja monimuotoisina tornitaloina. Metroliikenne tekee liikkumisen nopeaksi ja helpoksi. Sydneylahdelta löytyvät nähtävyydet Sydneyn oopperatalo ja Harbour Bridge- teräskaaresilta.

Sydney on maailman monikulttuurisimpia kaupunkeja ja englantia äidinkielenään puhuvien lisäksi suurimpia muita kieliryhmiä ovat arabia, mandariinikiina ja italia. Australialaiset ovat ystävällisiä ja heidän kanssaan on miellyttävä asioida ja keskustella.

Perjantapäivänä suuntasimme lautalla kohti Australian monipuolisinta eläintarhaa Tarongaa. Eläintarhan alue on 28 hehtaarin laajuinen, joten sieltä löytyvät niin kotoperäiset koalat, kengurut, vallabit, vompatit, vesinokkaeläimet, emut, kookaburrat, taipaanit kuin suuri joukko muita ihastuttavia eläimiä läheltä ja kaukaa maailmalta.

Lauantaina oli ensimmäinen suunnistuskisa, sprinttikisan karsinta Macquarien yliopiston sokkeloissa. Sprinttisuunnistus on nopeatempoinen suunnistuskisa, joka muistuttaa kaupunki- tai puistosuunnistusta. Suunnistusmatkat ovat kisassa lyhyemmät kuin perinteisessä "metsäsuunnistuksessa", rasteja sen sijaan on huomattavasti enemmän. Rastipisteitä voi olla talojen sisäpihoilla ja samantapaisia rastipisteitä on lähekkäin. Kartassa on yleensä kiellettyjä alueita ja kulkuesteitä, kuten aitoja muureja tai pensasaitoja, jotka kovassa juoksuvauhdissa tulee lukea erittäin tarkkaan. Kisassa on tärkeää tehdä nopeasti mahdollisimman sujuva reitinvalinta. Kompassia ei välttämättä tarvitse.

Lauantain karsintakisojen perusteella ratkottiin pääsyä finaaliin. Finaalit oli jaettu A- ja B- eriin niin, että karsintakisojen parhaat pääsivät A-finaaliin.

Sprinttikisan finaali juostiin Sydneyn olympiapuistossa. Vaativuutta kisaan toi eri tasossa olevat rastipisteet.

Maanantaina tutustuimme Sydneyn keskustan vehreään ja kukkivaan Hyde Parkiin, surffaajien suosimaan Bondi beachiin, Kansallismuseoon sekä Sydney Toweriin, eteläisen pallonpuoliskon toiseksi korkeimpaan näköalatorniin. Polymeerimuoviset Australian dollarit hupenivat matkamuistokaupoissa. Tuliaisiksi ostimme aboriginaalien didgeridoo-perinnesoitimia, käsin maalattuja bumerangeja, akurahattuja, Australia-paitoja ja kengurun kiveksiä.

Tiistaina suuntasimme vuokra-autoilla vasemmanpuoleiseen liikenteeseen totutellen kohti Blue Mountainseja.

Blue Mountains eli Siniset vuoret eivät ole varsinaisesti vuoria, vaan vuosituhansien kuluessa rapautunutta ylänköä. Laaksosta kohoava sininen usva syntyy eukalyptuspuiden erittämästä öljystä. Maisema avautui upeina hiekkakivijyrkänteinä, kanjoneina ja valtavina laaksoina. Jamisonin laaksossa Wentworthin Falls-putoukset olivat huikeat, samoin Katoombassa legendaariset Three sisters- kivipaasit iltavalaisuksineen. Aboriginaalien tarun mukaan kalliot ovat sisarukset, jotka heidän isänsä muutti kiveksi suojellakseen heitä hirviöltä.

Jenolan Cavesin tippukiviluolat olivat myös mielenkiintoinen nähtävyys.

Keskiviikkona 14.10. oli ensimmäinen normaalimatkan karsintakisa Ben Bullen kansallispuistossa. Eteläisen pallonpuoliskon kompassille oli nyt käyttöä.

Juoksualusta eukalyptuspuumetsissä oli kova, mutta vauhtia hidastivat piikkipensaat sekä valtavat kivikot ja kivipaasit. Ensimmäisen päivän erikoisuutena olivat juuri nämä valtavat kivröykkiöt, joiden välissä puikkelehtiminen toi mieleen "Liisan ihmemaassa". Myös valtavia termiittikekoja oli rastipisteinä.

Torstaipäivän karsintakisa oli Candullan kansallispuistossa. Maasto oli ensimmäiseen karsintaan verrattuna eri tavalla vaativa. Mäkiä oli enemmän ja nähtiinpä myös kenguruita.

Perjantai oli välipäivä ennen normaalimatkan finaalia. Katoombassa on useita patikkareittejä ylhäältä alas laaksoon. Me valitsimme "giant stairs" eli 800 jyrkän portaan laskeutumisen Three sistersin juurelta alas laaksoon rehevään palmu- ja eukalyptuspuumetsään. Laaksosta nousimme ylös Katoombaan pitkin maailman jyrkintä rautatietä, Scenic Railwaytä.

Iltapäivällä kävimme Lithgowin lähistöllä Zig Zag Railwayn höyryveturiajelulla. Höyryveturi toimii kivihiilellä ja on ollut aikanaan tärkeä liikenneväline ylös vuorilta alas laaksoon.

Lauantain finaali käytiin torstaipäivän kisakeskuksesta. Maasto oli koko kisaviikon vaativin. Valtavat kivijyrkänteet ympäröivät kanjoneita, joita jatkui joka suuntaan. Vaativuutta lisäsi polkuverkoston puuttuminen ja lämmin keli. Kaikki mukana olleet suunnistajat selvisivät kuitenkin onnellisina ja lukematon määrä uusia kokemuksia rikkaampina hyväksytysti maaliin.

